

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: النا پوستاویتووا (ELENA PUSTOVOYTOVA)

برگردان: ا. م. شبیری

۱۲ دسمبر ۲۰۲۲

انگلساکسون‌ها چه فکر می‌کنند

گسترش به سمت شرق از طریق اوکراین یا صلح اجباری؟

کاملاً آشکار است که بدون کمک نظامی ایالات متحده آمریکا و متحدانش، غیرنظامی کردن اوکراین اولین ثمرات خود را چند ماه پیش داده بود و بدبختانه، روند [عدم] بهبودی سلامت همسایه ما از زمانی آغاز شد، که اتحاد جماهیر سوسیالیستی شوروی پس از پیروزی در جنگ کبیر میهنی، ریشه‌های نازیسم داخلی-باندی‌ها را خشک نکرد.

هفت‌نامه اکتومبیست می‌نویسد: «اگر در مارچ ۲۰۲۲ به هر تحلیلگر اطلاعاتی با تجربه گفته می‌شد که اوکراین هشت ماه بعد به عنوان یک کشور مستقل باقی خواهد ماند... گل سرسبد ناوگان بحیره سیاه روسیه به قعر این بحیره خواهد رفت و نیروی هوایی ارتش اوکراین همچنان پرواز خواهد کرد، می‌توانست بخندد».

این، فقط «اگر» است. انگلساکسون‌ها با درک این موضوع که «رام کردن» روسیه توسط ذی نفعان غرب می‌تواند همانطور به پایان برسد، که در چین دائماً به دنبال فرصتی بودند تا مانند اتحاد شوروی سابق با روسیه درگیر کنند. بالتیک در اینجا به حساب نمی‌آید. این «مستقل‌ها» فقط به «وعو کردن در گروه کر» قادر بودند. در نتیجه، به گفته گاردین، پس از انحلال اتحاد شوروی، برای مثال، لتونی یک سوم جمعیت خود را از دست داده است. از دست دادن بیش از ۲۰ درصد جمعیت بلغارستان، لیتوانی، صربستان و اوکراین را نیز تهدید می‌کند. واشنگتن، مخصوصاً اوکراین را دوست دارد. زیرا، معلوم می‌شود که نازی‌ها به این دلیل سودآورترین عامل برای نبرد در شرق هستند، که امکان اعمال فشار بر دشمن را بدون به خطر انداختن خود فراهم می‌کنند. نازی‌های اوکراین چاق شدند، به قدرت رسیدند و «به مسکو نقل مکان کردند». آغاز این «جنبش» را عملیات ویژه نظامی رهگیری کرد.

حالا چرا اروپا و ایالات متحده آماده شده‌اند و سعی می‌کنند با تحویل سلاح به اوکراین و تبدیل کردن اوکراینی‌ها به «گوشت دم توپ»، گسترش ناتو به سمت شرق را تکمیل کنند؟ معلوم است که تحرکات آن‌ها در روزگاران گذشته چگونه به پایان رسید، اما انگلوساکسون‌های خودشیفته امروزی در این امر مطمئن هستند که از نو تاریخ می‌نویسند. اکنون میست چگونه نگاه لندن به گزینه‌های مختلف را بررسی می‌کند. گزینه اول: «روسیه پیروزی را از چنگال شکست می‌رباید. ارتش روسیه همزمان با ایجاد گردان‌های جدید متشکل از نیروهای تازه بسیج شده، خط جبهه را در ماه‌های زمستان تثبیت می‌کند. ضمن این، جمهوری خواهان در آمریکا از ارسال تسلیحات جدید به اوکراین جلوگیری می‌کنند و تدارکات از اروپا نیز به اتمام می‌رسد. اگر چه صنایع دفاعی روسیه با کمبود نیمه هادی‌ها و تجهیزات تخصصی مواجه است، اما برای تجهیز واحدهای جدید زرهی و توپخانه اولیه کافی تولید می‌کند. واحدهای جدید روسیه تا بهار به حمله دست می‌زنند و نیروهای اوکراینی را که در طول ماه‌ها عملیات تهاجمی خسته شده‌اند، عقب می‌رانند. حملات پهبادی روسیه به زیرساخت‌های انرژی و آب اوکراین ادامه می‌یابد. با شروع تابستان، اوکراین عقب‌نشینی می‌کند. روسیه کریووی روگ- شهر صنعتی کلیدی در شمال خرسون و همچنین، سلاویانسک و کراماتورسک در دونتسک را تصرف خواهد کرد. کشورهای غربی از اوکراین می‌خواهند تا پیشنهاد روسیه برای آتش‌بس را بپذیرد. ولادیمیر زلنسکی، رئیس جمهور اوکراین هیچ چاره‌ای جز موافقت نخواهد داشت. در ماه‌ها و شاید سال‌های بعد، روسیه مجدانه برای سوء قصد دوباره علیه کیف مسلح شود».

لازم به ذکر است که ایدئولوژی نازی‌های اوکراین در اینجا از دید «تحلیل‌گران اطلاعاتی با تجربه» لندن کاملاً دور مانده است. از قرار معلوم، برای آن‌ها بی‌اعتنایی به ناززدانی مناسب است! اما، این بدترین گزینه برای لندن است. «سناریوی دوم- وضعیت بن‌بست بسیار محتمل‌تر است. اگر چه روسیه صدها هزار جوان را بسیج می‌کند، اما نمی‌تواند آن‌ها را به رزمندگان تأثیرگذار تبدیل نماید. بهترین مریبان در خط مقدم هستند... نیروهای تازه بسیج شده به صورت واحدهای اساسی پیاده نظام، بدون وسایل نقلیه زرهی و نامناسب برای حمله، اما قادر به پر کردن سنگرها سازماندهی می‌شوند. جناب پوتین که به پیروزی در جنگ در میدان نبرد قادر

نیست، سعی می‌کند جنگ را به اندازه کافی طولانی کند تا اقتصاد اوکراین فلج شود، از طریق حمله به زیرساخت‌های غیرنظامی روحیه آن را تضعیف نماید و شرکای خود را فرسوده کند... آقای پوتین قصد دارد تا پایان سال ۲۰۲۴ به این امید صبر کند است که دونالد ترامپ کلید کاخ سفید را دوباره به دست گیرد و به حمایت از اوکراین پایان دهد. اما این یک قمار با ریسک بالا است...».

نکته اصلی در اینجا، به نظر من، این است که روسیه توانسته است شرکای کی‌یف را مستحیل کند. یعنی در نبرد با **کنگلمور** (شرکت خوشه‌نی. م.) کشورهای ناتو قوی‌تر باشد. راستی، اکونومیست در افکارش آنقدرها تعمق نمی‌کند.

باید درک کرد که اگر در «جنگ ذهنی» درگرفته در اکثر کانال‌های تلویزیونی در متن فرار بخشی از «نخبگان جدید» از کشور و فربه شده در زمان آشفتگی‌ها به شیوه آشفته، فرار بخشی از سربازان وظیفه، «خروش هیجانی مخالفان» از خارج و در بهترین حالت، بی‌تفاوتی آن‌ها نسبت به آنچه اتفاق می‌افتد، شکست بخوریم، نمی‌توانیم در یک عملیات نظامی خاص پیروز شویم. گفته شده است: «در شرایطی که هر شهر یا محله به نوعی تقسیم شده، نمی‌توان مقاومت کرد»...

در نهایت، اکونومیست به سراغ گزینه سوم می‌رود و می‌نویسد که «شاید دلگرم‌کننده‌ترین و خطرناک‌ترین گزینه این باشد که اوکراین ابتکار عمل خود را در زیر فشار حفظ کند و با وارد ساختن خسارات سنگین به نیروهای روسی خارج شده از خرسون، راکت‌های دوربرد هیمارس خود را برای اولین بار در مواضع نزدیک به کریمه مستقر نماید. در این حال، مواضع روسیه در لوہانسک تصرف می‌شود، اوکراین سورودونتسک را پس می‌گیرد و سپس به سرعت به سمت شرق حرکت می‌کند. به تناسب افزایش تلفات نیروهای روسیه، سربازان بسیج شده از جنگیدن امتناع می‌کنند. کشورهای غربی دستگاه دفاع هوایی جدید به اوکراین ارسال می‌کنند... آقای زلنسکی در بهار به ارتش خود دستور می‌دهد که جبهه جدیدی در زاپوروژیه باز کند. پنج تیپ با عبور از خطوط روسیه، پل زمینی روسیه به کریمه و اطراف ماریوپل را تا تابستان قطع می‌کند. اوکراین راکت‌های هیمارس خود را به جنوب انتقال می‌دهد و بنادر، پایگاه‌ها و انبارهای مهمات در کریمه اشغالی روسیه را هدف قرار می‌دهد. اوکراین به شبه‌جزیره حمله می‌کند. و سپس، جناب پوتین چنین اتمام حجت می‌کند، که اگر توقف نکنید، با تسلیحات اتمی مواجه خواهید شد. پیروزی دیگر در چشم‌انداز است. اما خطر آن بیش از اندازه بزرگ است».

«اتمام حجت اتمی روسیه» همان هدف مورد نظر است! بدون این، نمی‌توان قدرت‌های غربی را با ترس از «زمستان هسته‌نی» در یک بلوک واحد شکست داد. و تنها یک «اولتیماتوم» روسیه را رو در روی همه، حتی متحدان فعلی‌اش، قرار خواهد داد. بعد از این واکنش‌گن آخرین حرف خود را خواهد زد و علیه روسیه «عملیاتی برای اجبار به برقراری صلح» اعلام خواهد کرد...»

با وجود این، انگلوساکسون‌ها تنها در یک نکته می‌توانند اشتباه کنند و آن این که ضمن اختلاف نظرات، آن‌ها با اجازه ما می‌توانند محق باشند.

مأخوذ از وبسایت [بنیاد فرهنگ استراتژیک](#)

۲۰ آذر- قوس ۱۴۰۱